

РЕШЕНИЕ

№ 7069

гр. София, 29.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 07.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **5737** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] срещу Решение № Ж-357/10.05.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 147, ал.2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката с което е приета за основателна подадената от дружеството [фирма] жалба и са дадени указания на [фирма]. В жалбата се invoкират доводи за незаконосъобразност на решението и се иска отмяната му.

В с.з. страните редовно призовани поддържат направените с жалбата, респективно отговора към нея доказателствени и процесуални искания, като молят съда да се произнесе в този смисъл.

За да се произнесе по жалбата, от фактическа и правна страна съдът намира следното.

1. По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима/решението е получено от жалбоподателя на 17.05.2021г., поради което подадената на 28.05.2021г. жалба, е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който

подлежи на контрол за законосъобразност.

Обжалваното решение на КЕВР - л.6 от делото е постановено по повод постъпила до Комисията жалба по реда на чл. 22 от ЗЕ. КЕВР е колективен орган от 9 души, като решението ѝ е взето с шест гласа „за“, от които четири гласа „за“ от присъстващите членовете на Комисията със стаж в енергетиката. Поради което Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган в кръга на предоставените му по закон правомощия, при необходимия кворум и мнозинство за вземане на решението /съгл. чл. 36 ал.1 т.1 вр. чл. 35 ал.2 т.1, ал.3 и ал.4 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация- обн., ДВ, бр. 43 от 12.06.2015 г., в сила от 12.06.2015 г., изм. и доп., бр. 19 от 11.03.2016 г., в сила от 11.03.2016 г./.

Решението отговаря на изискванията за писмена форма по общата норма на чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа всички реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Решението съдържа мотиви и фактически установявания на органа-издател. Решението е издадено с посочено правно основание - чл. 22 ал.1, ал.5 от ЗЕ вр. чл. 147 ал.2 от Наредба № 3/13г. за лицензиране на дейностите в енергетиката

Жалбата на [фирма] е изпратена от КЕВР за становище на [фирма].

По жалбата и предвид депозираното становище по нея, е изготвен доклад по случая от КЕВР /съгл. чл.145 от Наредба 3/13г. /. Проведено е закрито заседание на КЕВР на 10.05.2021 г., като е взето решение по жалбата /съгл. чл.147 от Наредба 3/13г. /. Въз основа на взетото Решение по т.22 от Протокол № 86/10.05.2021г. на закрито заседание – л.53 от делото, е издадено и обжалваното Решение № Ж – 357/10.05.2021г. Изложеното мотивира съда да приеме, че процесното решение е постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила, но при неправилно приложение на материалноправните разпоредби.

2. По приложението на закона.

Обжалваното в настоящото производство Решение №Ж-357/10.05.2021г. на КЕВР е постановено в изпълнение на влезли в сила между същите страни Решение № 206/10.01.2020г. по адм. дело № 4796/2019 г. на АССГ, 54 с-в. потвърдено с Решение № 2376 от 22.02.2021 г. по адм. д. № 3036/2020 на ВАС. С тези решения на АССГ и ВАС е отменено предходно решение на КЕВР - Решение №Ж-172/01.04.2019г. на КЕВР, като преписката е върната на КЕВР със задължителни указания за прилагането на закона.

От горните две съдебни решения е установено и доказано, че монтирането на електромера на страна НН, е извършено именно от ЕР ЮГ в разрез с нормите на Правилата за измерване на количеството електрическа енергия (ПИКЕЕ), като дружеството жалбоподател в настоящото производство е допуснало да бъдат начислявани мрежовите компоненти „достъп и „пренос" през Е. на ниво НН и да получава заплащането им от [фирма], без реално наличие на правно основание за това, както и без реално извършване на тези мрежови услуги. Тези действия на ЕР ЮГ са в противоречие с чл. 16, ал.1 ПИКЕЕ от 2004г. (обн., ДВ, бр. 67 от 2.08.2004 г.; отм., бр. 38 от 11.05.2007г. и чл. 14, ал.1 ПИКЕЕ от 2007г. (отм.); чл. 14, ал.1 ПИКЕЕ от 2013г. (обн., ДВ, бр. 98 от 12.11.2013 г., отм. понастоящем с Решение № 12897/01.12.2015г. по адм. д. №9462/2014г. и Решение №1500/06.02.2017г. по адм. д.

№2385/2016г., ВАС); чл. 120, ал. 1 и ал. 3 ЗЕ и чл. 7 и чл. 9, ал.1, т.14 от Наредба №6 от 9.06.2004 г. за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи (отм.) и Наредба №6 от 24.02.2014 г. Съгласно чл.16. ал.1 от действащите тогава Правила за измерване на количеството ел. енергия (ПИКЕЕ, обн., ДВ, бр. 67 от 2.08.2004 г.; отм., бр. 38 от 11.05.2007 г.), „при отдаване на електрическа енергия от електропреносната мрежа, съответно електроразпределителната мрежа, към присъединен потребител, мястото на измерване е на страната с по-високо напрежение на понижаващия трансформатор на потребителя (ако има такава трансформация) или в мястото на присъединяване на потребителя към електропреносната, съответно електроразпределителната мрежа“. Този подход на Законодателя за императивното определяне на местата на монтирането на СТИ е последователен и се запазва и в следващите ПИКЕЕ от 2007г. (отм.) - чл. 14, ал.1 и отново в чл. 14, ал.1 от последно действащите ПИКЕЕ от 2013г. (обн., ДВ, бр. 98 от 12.11.2013 г., отм.понастоящем с Решение № 12897/01.12.2015г. по адм. д. №9462/2014г. и Решение №1500/ 06.02.2017г. по адм. д. №2385/2016г., ВАС) , както и чл. 14, ал.1 от сегашните ПИКЕЕ от 2019г.

При този нормативно определен ред, касаещ мястото на присъединяване, отнесен към настоящия спор, следва да се приеме, че са определени по императивен начин СТИ, които съгласно чл. 120, ал.1 от ЗЕ са собственост на оператора на Е. - ЕР ЮГ, да се монтират съответно: на страната с по-високо напрежение понижаващия трансформатор на потребителя, както е настоящия случай, или в мястото на присъединяване на потребителя - в случая клемите за присъединяване към ЖР стълб №3 от съществуващото въздушно отклонение 20 КУ „За ТП «Амбалажен цех №2” от В. Ср. Н. 20 КУ „Копривляка”;

В настоящия случай е доказано по предходните две дела, че електромерът не е бил монтиран в нито едно от горепосочените законоустановени места именно от ЕР ЮГ.

С оспореното в настоящото производство решение на КЕВР, органа, след като е спазил цялостната процедура по ЗЕ и в изпълнение на посочените две съдебни решения, правилно е определил предмета на последвалата жалбата на [фирма] с която е бил сезиран, а именно като такава насочена към заплащането на цена за достъп и пренос през мрежа ниско напрежение, въпреки че обектът е присъединен на средно напрежение чрез трафопост 20/0,4 IV - К. „Свик”, собственост на клиента.

Видно от подписаните от страните Договор за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа № 2418/24.02.2015 г. и Приложение № 1 към него, мястото, в което се измерва доставената енергия за обекта на жалбоподателя, е на страна ниско напрежение в главно разпределително табло (Т.) па трафопоста. Средството за търговско измерване отчита и регистрира електрическата енергия, преминала през него и консумирана от обекта.

Съгласно чл. 29, ал. 1 от ПИКЕЕ клиентите заплащат мрежовите услуги върху фактурираните „количества активна електрическа енергия, в съответствие със СТИ и/или предоставената мощност в местата на измерване....”

По този начин енергията, която се губи при трансформацията от средно на ниско напрежение в трансформатора, който е собственост на клиента, остава неизмерена от електромера и е за сметка на технологичния разход на мрежата. М. оператор закупува това количество електрическа енергия чрез [фирма] и го заплаща по пазарни цени. Тези разходи се възстановяват на мрежовия оператор чрез цената за пренос през

мрежа ниско напрежение.

В мотивите на Решение № 206/10.01.2020 г. на А., потвърдено с Решение № 2376/22.02.2021 г. на ВАС е описано, че измерването на потребеното количество електрическа енергия е извършено от [фирма] извън местата, определени както в договора за пренос, така и в ПИКЕЕ. Правилното поставяне на СТИ се явява от решаващо значение за дължимостта на цената за пренос на електрическа енергия, а в случаите когато електрическата енергия е измерена в места, различни от уговорените от страните или от нормативно определените, това измерване не може да бъде основа за изчисляване на цената за пренос. От факта, че съоръжението собственост на жалбоподателя е присъединено на ниво средно напрежение, [фирма] следва да заплаща цена за пренос на средно напрежение, но не и такава за ниско напрежение.

Поради изложеното съдът намира, че достигайки до същите правни изводи, които настоящия съдебен състав формира в решението си, административния орган е издал едно решение, което не страда от пороците посочени от жалбоподателя. Следва извод за неоснователност на жалбата.

3. Относно разноските.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 2050 лв., от които 50 лв. за държавна такса и 2000 лв. за процесуално представителство.

Направеното от жалбоподателя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно. Действително делото не представлява такова с фактическа и правна сложност надхвърляща обичайната за този вид дела, но това обстоятелство само по себе си не води до прекомерност. Съдът в този смисъл съобрази, че договорения между страните размер на възнаграждение е близо до нормативно определения, както и че в сферата на свободно договаряне между клиент и адвокат, съдът следва да се намеси единствено и само, когато размера на договореното противоречи на нормативни изисквания или добросъвестността.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК] срещу Решение № Ж-357/10.05.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 147, ал.2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката е приета за основателна подадената от дружеството [фирма] жалба и са дадени указания на [фирма].

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], сумата от 2050 лв. разноски в производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: